

Jóel könyve és a laodiceai Hetednap Adventista Egyház – Huszonhetedik szám

Jeff Pippenger

2026-01-14

Huszonhetedik szám

Feljegyezzük azokat az igazságokat, amelyeket Júda törzsének Oroszlánja most tár fel. Az igazságokat egymással összhangba rendezzük, hogy foglalkozzunk Jóel üzenetével, amelyet Péter az Apostolok Cselekedetei könyvében a késői eső üzeneteként azonosított. Közeledünk azokhoz az igazságokhoz, amelyek most vannak a beteljesedés folyamatában, mint azokhoz az igazságokhoz, amelyek véghezviszik annak a két osztálynak a végső szétválasztását, amelyek mindig megnyilvánulnak, amikor egy próbára tevő igazság feltárul. Ugyanezekkel a feltárt igazságokkal is foglalkozunk mint nem csupán a szétválasztó harmadik angyal szavaival, hanem mint azokkal a szavakkal is, amelyek véghezviszik a száznegyvennégyezer elpecsételését. A harmadik angyal egyaránt megtisztít és megfinomít.

2023 júliusa óta Júda törzsének Oroszlánja fokozatosan felnyitja azokat az igazságokat, amelyek Isten maradék népének történetében a külső és belső vonalakkal kapcsolatosak. Most Máté könyvét nyitjuk meg, annak érdekében, hogy megértsük Péter szerepét. Péter Krisztusnak keresztény menyasszonyával való szövetségi kapcsolatának jelképe — az egyházé, amelyet a Kősziklára épít. Péter az első és egyben az utolsó keresztény menyasszonyt képviseli. Péter éppen e jelképként jelenik meg Máté tizenegyedik és huszonkettedik fejezetének középső versében, és ezek a fejezetek a Genézis és a Jelenések tizenegyedikől huszonkettedikig terjedő fejezeteinek párhuzamos vonalaiban a középső fejezetek. Péter az utolsó napokban a százhuszonnégyezeret jelképezi, és az adott szakaszban Cézarea Filippiben van, amely Dániel 11:13–15 Pánionja.

Péter Paniumban van, és ugyanakkor jelen van pünkösd napján is, a felsőházban a harmadik órában, majd a templomban a kilencedik órában. A hat óra azt az időszakot jelképezi, amikor a száznegyvennégyezer megpecsételése folyik a vasárnap törvény eljöveteleig. Krisztus keresztre feszítése is a harmadik órában kezdődött, és a kilencedik órában halt meg, ami a feltámadáshoz vezetett; ez indította el a pünkösti időszakot, amely azzal zárult, hogy Péter pünkösdkor a harmadik és a kilencedik órában ott volt. Amikor a Gondviselés elküldte az evangéliumot a pogányokhoz, Kornéliusz a kilencedik órában hívta Pétert. A harmadik óra a reggeli áldozatot, a kilencedik óra pedig az esti áldozatot is jelképezte.

A hatórás időszakot az exeteri táborgyűlés időszaka és 1844. október 22-ének nagy csalódása jelképezte. Az Apostolok Cselekedeteiben Péter úgy van bemutatva, mint aki az első fejezet végén egységre jut a többiekkel, akik a száznegyvennégyezer közé tartoznak, amikor Júdás helyét Mátyás foglalja el. Ekkor a szám teljessé lett. A történetben egy meghatározott előrehaladás azonosítható.

Péter először a felházban van, azután pedig a templomban. Amikor a felházban van, a harmadik óra van, a templomban pedig a kilencedik óra. A harmadik órában történt bemutatás háromezer

lélek megkeresztelését eredményezte.

Akik pedig örömmel fogadták az ő igéjét, megkeresztelkedtek; és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk. Cselekedetek 2:41.

Az első fejezet végén található számozástól kezdve egészen a templomig a kilencedik órában ez az időszak a száznegyvennégyezer elpecsételését jelképezi.

A száznegyvennégyezer a hit általi megigazulás üzenetét fogja hirdetni, amely valóságában a harmadik angyal üzenete. A megigazulás Isten műve abban, hogy az ember dicsőségét a porba dönti, amint White testvérnő ezt találóan megjegyezte.

„Mi a hit általi megigazulás? Isten munkája az, amely az ember dicsőségét a porba dönti, és megteszi az emberért azt, aminek megtételére önmagától nincs hatalma. Amikor az emberek meglátják saját semmiségüket, készek arra, hogy Krisztus igazságosságába öltözzenek. Amikor elkezdik dicsérni és magasztalni Istent egész napon át, akkor szemlélés által ugyanarra a képre változnak el. Mi az újjászületés? Az, hogy feltárja az ember előtt, mi a maga valóságos természete, hogy önmagában értéktelen. E leckéket ti még sohasem tanultátok meg. Ó, bárcsak felismerhetnétek az emberi lélek értékét.” Manuscript Releases, 20. kötet, 117.

Az igazságossá válás üzenetének egyik példája, amint azt a száznegyvennégyezer bemutatja, Gedeon, aki szövetségi ember, mert neve Jerubbaálra változott. Gedeon üzenete abból állt, hogy egy égő fáklyát helyezett egy cserépedény belsejébe, majd összetörte az edényt, megfújta a kürtöt, és így kiáltott: „az Úrnak és Gedeonnak fegyvere.” Gedeon fegyvere egyben az Úr fegyvere is volt, mert a fegyver Isten Igéje, amely az istenségnek az emberséggel való egyesülése. Ezt az üzenetet a kürt és az ő kiáltása jelképezte, miközben összetörte az edényt. Az edény az emberiséget jelenti, amelynek össze kell törnie, vagy meg kell alázkodnia a porig, hogy Isten világosságának dicsősége felragyoghasson.

Mielőtt kihirdette volna az üzenetet, Gedeon egy próbatételi folyamat által háromszáz férfit gyűjtött össze. Amikor a folyamat véget ért, Gedeonnak háromszáz embere maradt. A 300 a pünkösdkor megtért háromezer tizede. Ők azt a sereget jelképezik, amely Ezékiel harminchetedik fejezetében támad fel, és belép az örökkévaló szövetségbe.

Ezért úgy prófétáltam, amint megparancsolta nekem, és a lehelet beléjük szállt, és életre keltek, és lábukra álltak: igen nagy sereg. Akkor ezt mondta nekem: Embernek fia, ezek a csontok Izráel egész háza; ímé, ezt mondják: Csontjaink megszáradtak, és reménységünk elveszett: kivágattunk a magunk részére. Ezékiel 37:10, 11.

Izráel háza részeire szakíttatott, és Ezékiel azt fogja szemléltetni, miként lesznek egy nemzetté Júda és Efraim ama részei, amelyek kivágattak. Az a sereg két vesszőből áll, amelyek külön voltak, de egy vesszővé kapcsolhatók össze, amikor szövetségre lépnek Istennel.

Ezenfelül békességnek szövetségét kötöm velük; örökkévaló szövetség lesz az velük: elhelyezem őket, megsokasítom őket, és szenthelyemet közéjük helyezem mindörökké. Hajlékom is velük lesz; igen, Istenük lesznek, és ők az én népem lesznek. És megtudják a pogányok, hogy én, az Úr, megszentelem Izráelt, amikor szenthelyem mindörökké közöttük

lesz. Ezékiel 37:26–28.

A pogányok megismerik, hogy az Úr az, aki megszenteli Izráelt, amikor szentélyét közéjük helyezi. Isten szentélyének Isten népéhez való kapcsolódása az emberi templomnak az isteni templommal való egyesülését jelképezi, és amikor ez megtörténik, Isten hűséges háromezrét elpecsételik, és a világ csak úgy figyelmeztethető, ha lát egy népet, amely a vasárnaptörvény válsága idején megszentelődik.

„A Szentlélek munkája az, hogy meggyőzze a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről. A világot csak úgy lehet figyelmeztetni, ha látja, hogy azok, akik hisznek az igazságban, az igazság által megszentelődnek, magasztos és szent elvek szerint cselekszenek, és fennkölt, emelkedett értelemben megmutatják az Istennel szembeni engedelmesség határvonalát azok között, akik megtartják Isten parancsolatait, és azok között, akik lábbal tiporják azokat. A Lélek általi megszentelődés jelzi a különbséget azok között, akik Isten pecsétjét viselik, és azok között, akik hamis nyugalomnapot tartanak. Amikor eljön a próba, világosan megmutatkozik majd, mi a fenevad bélyege. Ez a vasárnap megtartása. Azok, akik miután meghallották az igazságot, továbbra is szentnek tekintik ezt a napot, a bűn emberének jegyét viselik, aki azt gondolta, hogy megváltoztathatja az időket és a törvényt.” Bible Training School, 1903. december 1.

Isten szentélye egyesül az Ő egyházával, amikor az egyház a küzdő egyházból a győzedelmes egyházzá alakul át. Az a szövetség, amelyre Ezékiel utal, a két pálca egyesítésével összefüggésben kerül bemutatásra, amelyek egy nemzetté lesznek.

Mondd nekik: Így szól az Úr Isten: Íme, én fogom József botját, amely Efraim kezében van, és Izráelnek az ő társait, azaz törzseit, és öhozzá teszem őket, Júda botjához, és egy bottá teszem őket, hogy egyek legyenek az én kezemben. És azok a botok, amelyekre írsz, legyenek a te kezében az ő szemük előtt. És mondd nekik,

Így szól az Úr Isten: Íme, kihozom Izráel fiait a pogányok közül, ahová mentek, és összegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket a saját földjükre. És egy néppé teszem őket azon a földön, Izráel hegyein; és egy király lesz mindnyájuk királya; és nem lesznek többé két nép, és nem oszlanak többé két országgá. És nem fertőztetik meg magukat többé bálványaikkal, sem utálatosságaikkal, sem semmiféle vétkekkel; hanem megszabadítom őket minden lakóhelyükről, ahol vétkeztek, és megtisztítom őket; így az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek. Ezékiel 37:19–23.

Efraim vesszeje és Júda vesszeje annak a két, egyenként 2520 éves szétszóratásnak felel meg, amelyek Efraimra és Júdára neheztek, és amelyek rendre 1798-ban, illetve 1844. október 22-én jutottak végükre. 1844. október 22-én váltak a modern lelki Izráel egyetlen nemzetévé, amikor megkezdődött népe, vagyis szentélye megtisztításának munkája. Ez a történelem előképe annak a százhuszonnégyezernek a történelmének, akiket megtisztít és megfinomít (megtisztít) a szövetség Követe, aki hirtelen eljön templomához a vasárnapi törvény idején. Amikor ez a megtisztítás beteljesedik, közvetlenül a vasárnapi törvény előtt, a győzedelmeskedő egyháznak királya lesz felettük, és ez a király Dávid, aki harmincéves korában kezdte meg uralkodását. Ugyanaz a Dávid ez, aki Máté első fejezetében Ábrahámától számítva a tizennegyedik nemzedék. Ez Dávid harmadik

tanúbizonyosságát azonosítja a vasárnapi törvény idején. A két vesszőből feltámasztott hatalmas sereget Dávid király vezeti, amikor az egyház megtisztíttatik a konkolytól.

És az én szolgám, Dávid lesz a királyuk; és mindnyájuknak egy pásztora lesz; az én ítéleteim szerint járnak, rendelkezéseimet megtartják, és cselekszik azokat. És azon a földön laknak, amelyet szolgámnak, Jákóbnak adtam, amelyen atyáitok laktak; és azon laknak ők, fiaik és fiaik fiai mindörökké; és az én szolgám, Dávid lesz fejedelmük mindörökké. Ezékiel 37:24, 25.

Az a sereg egyúttal az 1Péter második fejezetének papjai is, akik harmincévesek, amikor megkezdik szolgálatukat.

Ti magatok is mint élő kövek épüljete fel lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokkal áldozzatok, amelyek kedvesek Istennek a Jézus Krisztus által. 1 Péter 2:5.

Azokat a papokat az a háromszáz millerita prédikátor is előképezte, akik kézbe vették a kiadott háromszáz 1843-as táblázatot, és e táblázatok felhasználásával elvitték az üzenetet a saját nemzedéküknek.

„A tárgyról folytatott némi megbeszélés után egyhangúlag megszavazták, hogy ehhez hasonlóan háromszáz példányt készítsenek litográfiai eljárással, ami hamarosan meg is valósult. Ezeket „’43-as táblázatoknak” nevezték. Ez igen fontos konferencia volt.” Joseph Bates önéletrajza, 263.

„Történetünk pedig azt mutatja, hogy több százan tanítottak ugyanazokról a kronológiai táblázatokról, mint William Miller, mind egyazon jellegűek. Akkor az üzenet egysége abban állt, hogy mindnyájan egyetlen témát hirdettek: az Úr Jézus eljövételét egy meghatározott időben, 1844-ben.” Joseph Bates, Early SDA Pamphlets, 17.

A háromszáz millerita prédikátor az első angyal története idején végezte el munkáját, és az ihletett kijelentés tudatja velünk, hogy az első angyal a harmadik angyalt jelképezi. Joseph Bates szerint ők „mind egyazon mintára valók” voltak. Gedeon arra utasítja háromszáz fős seregét, hogy úgy cselekedjenek, ahogyan ő cselekszik. A háromszáz millerita prédikátornak, akiket Gedeon háromszáz fős serege jelképezett, a 9/11-nél kell felsorakozniuk, ahol az első üzenet felhatalmazást nyer, és megkezdődik a próba.

Azután Jerubbaál, azaz Gedeon, és az egész nép, amely vele volt, korán felkelt, és táborot ütött a Haród forrása mellett; a midiániták tábora pedig tőlük északra volt, a Móre halma mellett, a völgyben. És monda az Úr Gedeonnak: Túl sok ez a nép, amely veled van ahhoz, hogy a midiánitákat kezükbe adjam, nehogy Izráel dicsekedjék velem szemben, ezt mondván: A magam keze szabadított meg engem. Most azért hirdesd ki a nép füle hallatára, ezt mondván: Aki fél és retteg, térjen vissza, és siessen el Gileád hegyéről. És visszatért a népből huszonkettőezer, és tízezer maradt. És monda az Úr Gedeonnak: Még mindig túl sok ez a nép; vezesd le őket a vízhez, és ott próbára teszem őket számodra; és úgy lesz, hogy akiről azt mondom neked: Ez veled megy, az veled megy; és akiről azt mondom neked: Ez nem megy veled, az ne menjen.

És levezette a népet a vízhez; és monda az Úr Gedeonnak: Mindazt, aki nyelvével úgy nyalja a vizet, amint a kutya nyalja, állítsd külön; hasonlóképpen mindazt is, aki térdre ereszkedik, hogy igyék. És azoknak száma, akik nyaldosták a vizet, kezüket szájukhoz emelve, háromszáz férfi volt; a nép többi része pedig mind térdre borult, hogy vizet igyék. Bírák 7:1–6.

Gedeon nevét Jerubbaálra változtatják, ami azt jelenti: „Baállal szembeszállni.” A Gedeon név jelentése: „fakivágó”, és Keresztelő János a fejszét a fa gyökeréhez helyezte. János William Millert, az első angyal hírnökét jelképezte; itt áll párhuzamban Gedeonnal. Gedeon Miller, az alfa Illés, a három angyal történetében.

A midiániták az északi ellenség, és a Móre dombjánál táboroztak, Gedeon pedig a Haród forrásánál, amelynek jelentése félelem és rettegés. Szeptember 11. bevezette a terrorizmust, és az első üzenet Isten félelmére való felhívás. Gedeon Szeptember 11-énél van, a Haród forrásánál (terrorizmus), és az északi ellenség a völgyben van a Móre dombjánál, amelynek jelentése korai eső. Szeptember 11-én az utóbbi eső meghintése, amely a korai eső, elkezdett hullani a Móre dombjáról. A két próba közül az első után a huszonkétezret hazaküldték a Gileád hegyéről. Gileád jelentése útjelző, és az az útjelző, ahol a huszonkétezret hazaküldték, az 1844. április 19-i vagy 2020. július 18-i első csalódás. A huszonkettő az első csalódás útjelzőjét jelöli, miként a 22 azonosítja azt a napot is, amikor a nagy csalódás 1844. október 22-én bekövetkezett.

A következő próba a víz próbája volt, amelyet a Millerita történelemben az exeteri sátoztábori összejövétel szemléltetett, ahol két, a vízzel összefüggésbe hozott sátor volt, így az imádók két osztályát jelképezve. Exeter jelentése: „erősség a vízen”, a másik sátozt pedig a Watertownból való balga szüzek foglalták el. Exeter Gedeon vízpróbáját jelképezi, de nem annyira maga a víz volt a döntő, mint inkább a víz ivására alkalmazott módszer. Az egyik osztály túlságosan elfáradt ahhoz, hogy továbbhaladjon, miközben felmerte a vizet, a másik osztály pedig továbbhaladt előre. Az egyik osztály a fáradt osztály volt, amelyet Lea képviselt Ráchellel szemben, aki jó utazó volt.

A Future for America szolgálata Gedeon volt 9/11-kor, amikor a két próba közül az első egy nagy csoportot kiválasztott Gedeon seregéből. A 9/11-i terrorizmus azonosítja a Haród forrásának félelmét és rettegését, More dombja pedig az utolsó eső kezdetét azonosítja. Egy elkülönülés történt 2020. július 18-án, amikor huszonkétezen eltávoztak, és ezáltal a huszonkettő számával jelölve a késedelem idejének elérkezését. Gedeon háromszáz embere azok, akik átmennek a második próbán, amely az utolsó eső módszertanának próbája, amint azt Ézsaiás huszonnyolcadik fejezete azonosítja.

Péter jelen van Paniumban éppúgy, mint pünkösdkor. Pünkösöd a vasárnapi törvény, és Dániel könyve tizenegyedik fejezetének tizenhatodik verse szintén a vasárnapi törvény. Dániel tizenegyedik fejezete tizenharmadiktól tizenötödik versig Panium, és ezek a versek azt a külső prófétai történelmet jelképezik, amely a vasárnapi törvényhez vezet; Péter pedig az Apostolok cselekedeteiben, a harmadik és a kilencedik órában, azt a belső prófétai történelmet jelképezi, amely a vasárnapi törvényhez vezet. A külső vonal annak a történelemnek az azonosítása, amely a fenevad bélyegéhez vezet, a belső pedig a száznegyvennégyezer elpecsételésének történelmét azonosítja. Mivel Péter ilyen fontos szimbólum mind a külső, mind a belső történelemben, amely

most a beteljesedés folyamatában van, helyénvalónak tűnt Pétert abba a prófétai összefüggésbe helyezni, amely a Szentírás felszíni olvasata alatt húzódik meg.

A Máté könyvében beteljesedtként megjelölt tizenkét messiási prófécia a száznegyvennégyezer történetét jelképezi. A „vég ideje” egy reformmozgalom kezdetét jelöli, és miként Áron és Mózes születése jelölte a „vég idejét” Mózes vonalában, Krisztus alfájában, ugyanúgy János és unokatestvére, Jézus születése is a „vég idejét” jelölte 1989-ben. Annak kérdése, hogy érdemes-e szemügyre venni a tizenkét messiási próféciát, még érdekesebbé válik, ha egy másik kérdés felvetésével összefüggésbe helyezzük. Melyik más bibliai könyv jelöl meg annyi messiási beteljesedést, mint amennyi Máté evangéliumában található?

„Isten munkája a földön korszakról korszakra feltűnő hasonlóságot mutat minden nagy reformációban vagy vallási mozgalomban. Isten emberekkel való bánásmódjának alapelvei mindig ugyanazok. A jelen jelentős mozgalmainak megvannak a maguk párhuzamai a múltban, és az egyháznak a korábbi korokban szerzett tapasztalata nagy értékű tanulságokkal szolgál a mi időnk számára.” A nagy küzdelem, 343.

Minden reformmozgalomnak van egy kiindulópontja, amelyet Dániel könyve „a vég idejének” nevez. Krisztus reformmozgalmában a vég ideje az Ő születése volt, amely előképezte mind 1798-at, mind 1989-et,

Az első messiási útjelző—1989

Azok pedig ezt mondták neki: A júdeai Betlehemben; mert így írta meg a próféta: „Te pedig, Betlehem, Júda földjén, semmiképpen sem vagy a legkisebb Júda fejedelmei között; mert belőled származik a Fejedelem, aki pásztornak fogja az én népemet, Izráelt.” Máté 2:5, 6.

Prófécia

Te pedig, Efráta Betlehem, bár kicsiny vagy Júda ezrei között, mégis belőled származik nekem az, aki uralkodó lesz Izráelben; akinek származása eleitől fogva, az örökkévalóság napjaitól van. Mikeás 5:2.

1989 a vég ideje volt a harmadik angyal mozgalmá számára. Ez 126 évvel az 1863-as lázadás után következett be, és Ronald Reagan, valamint idősebb George Bush által lett jelképezve. Mózes történetében a vég ideje Áron és Mózes születése volt, miként Krisztus történetében is a vég ideje Keresztelő János és Krisztus születése volt. Amikor Dániel könyve felnyitott, amint az 1989-ben történt, a tudás megsokasodik. A tudásnak ez a megsokasodása a második útjelzőhöz vezet, azonosítva azt az időt, amikor a felnyitott ismeretből egy próbaüzenet bontakozik ki.

Minden reformmozgalom olyan pontot jelöl, amikor az üzenet hivatalos formát ölt, és ezután próbakövé váló üzenetté lesz. Krisztus mindig előre megmagyarázza a próbát, mielőtt a férfiakat és nőket felelősségre vonná a próba tekintetében. Ádámnak és Évának előre megmondott, milyen következmények fognak bekövetkezni, ha engedetlenkednek, és Isten soha nem változik.

És parancsola az Úr Isten az embernek, mondván: A kert minden fájáról bátran ehetsz; de a jó és gonosz tudásának fájáról ne egyél; mert amely napon eszel arról, bizony meghalsz. 1Mózes

2:16–17.

William Miller 1831-től 1833-ig „hivatalos formába öntötte” az első angyal próbaüzenetét. A száznegyvennégyezer üzenete 1996-ban öltött hivatalos formát az Idő Vége című folyóirat megjelenésével, amely Dániel könyve tizenegyedik fejezetének utolsó hat versét tárgyalja, amelyek 1989-ben nyíltak meg. Abban az évben jelent meg a Prophetic Time Lines című kiadvány is, amely bemutatta azt a módszertant, amely huszonkétszer erőteljesebb a William Miller által elfogadott szabályoknál. Ezek a szabályok most a Prophetic Keys című kiadványban vannak lefektetve. Azok a szabályok, amelyeket mindazok alkalmazni fognak, akik a harmadik angyal üzenetét hirdetik, Miller szabályai.

„Azok, akik a harmadik angyal üzenetének hirdetésében tevékenykednek, ugyanazon terv szerint kutatják az Írásokat, amelyet Miller atya elfogadott.” Review and Herald, 1884. november 25.

Miller szabályai az alfa, a Prófétai Kulcsok pedig az ómega. Az egyetlen módja annak, hogy valaki kiálljon egy prófétai próbaüzenetet, ha alkalmazza azt a tanulmányozási módszertant, amelyet Isten Igéje vázol fel. Az igaz üzenet nem választható el attól az igaz módszertantól, amely megalapozza az üzenetet. Minden reformmozgalomban elhangzik az adott nemzedék próbaüzenete, és ez magában foglalja a helyes módszertant mint az útjelző egyik elemét. Miller üzenete Dániel könyvének felnyitásán alapult. Az ő üzenete Gedeon üzenete volt, mert az is háromszáz fős sereget hozott létre.

És a háromszáz embert három csapatra osztotta, és mindegyiknek a kezébe trombitát adott, valamint üres korszokat, a korszokban pedig fáklyákat. És ezt mondta nekik: Reám nézzetek, és ugyanígy cselekedjetek; és íme, amikor a tábor széléhez érek, akkor úgy lesz, hogy amint én cselekszem, úgy cselekedjetek ti is. Amikor én megfújom a trombitát, én és mindazok, akik velem vannak, akkor ti is fújjátok meg a trombitákat az egész tábor körül mindenfelől, és ezt mondjátok: Az Úr kardja és Gedeoné. Bírák 7:16–18.

Miller üzenete volt a „trombita” és a „kard”. Mégis ez Gideonnak és az Úrnak egyaránt a kardja volt. Az Úr Igéje 1611-ben jelent meg, és 220 évvel később Miller közzétette az első angyalról szóló üzenetét. A Függetlenségi Nyilatkozat 1776-ban jelent meg, és 220 évvel később, 1996-ban a harmadik angyal üzenete jelent meg. Miller üzenete Isten népe első angyalának belső üzenete volt, amint azt az Ulaj folyó látomása szemlélteti, és az ítélet megnyílását hirdette. A Future for America harmadik angyalának üzenete Isten népének külső üzenete, amint azt a Hiddekel folyó látomása szemlélteti, és az ítélet lezárulását hirdeti.

A prófétai módszertant a messiási próféciák egyike szemlélteti, amelyet Máté úgy azonosít, mint amely Krisztusban teljesedett be; és ekképpen 1831-et példázza, ahol az „atya” 1996-ban a fiát képviseli. A módszertan két tanúja egy alfa és ómega, és az emberi hírnök közreműködésével együtt atya és fiú kapcsolatot állítanak fel, amely Malakiás Illés-üzenetének kapcsolata. Az atyák szíve a gyermekekhez fordul, és viszont. Miller szabályait össze kell kapcsolni a Prófétai Kulcsok címen ismert szabályokkal. Az új világosságnak a régi világosságra kell épülnie. Azok, akik úgy döntenek, hogy nem alkalmazzák 1831 és 1996 módszertanát, átok alatt vannak. Az egyik csoport

átok alatt van, a másik pedig áldott. A választás a tiéd?

A második messiási útjelző — 1996

Hogy beteljesedjék, amit a próféta mondott, így szólván: Példázatokra nyitom meg számat; kijelentem mindazt, ami a világ megalapítása óta rejtve volt. Máté 13:35.

Jövendölés

Példázatban nyitom meg számat, régi időkből való rejtett mondásokat hirdetek. Zsoltárok 78:2.

A homályos mondások; a példázatok, amelyeket Júda törzsének Oroszlánja „mond”, olyan igazságok tételről tételre való bemutatásai, amelyek elpecsételve voltak, vagy a világ megalapítása óta titokban tartattak. Mihelyt az üzenet hivatalos formát ölt, azt követően prófécia beteljesedése ruhazza fel erővel, amely a megpróbáltatás idejének kezdetét jelzi.

Amikor 2001. szeptember 11-én az utolsó eső szemerkélni kezdett, megismétlődött az 1888-as lázadás és Kóré lázadása. Az 1888-as minneapolis-i lázadaskor és Kóré lázadása idején Isten kiválasztott hírnökeit elvetették az általuk bemutatott üzenettel együtt. Együtt vetették el a gyermeket és a fürdővizet is. Mindezt azon feltevés alapján tették, hogy az egész gyülekezet éppoly szent, mint azok, akiket Isten kiválasztott. A lázadók képtelenek voltak meglátni az istenséget az emberi hírnökök mellett. Csak önmagukat látták, az istenségtől megfosztott emberiséget, ezért azt gondolták, hogy mindenki egyforma.

Kóré pedig, Jichár fia, Kehát fia, Lévi fia, továbbá Dátán és Abirám, Eliáb fiai, és Ón, Pelet fia, Rúben fiainak nemzetségéből, férfiakat vettek maguk mellé; és felkeltek Mózes ellen Izráel fiai közül való némelyekkel együtt, a gyülekezet kétszázötven fejedelmével, a közösségben tekintélyes, neves férfiakkal. És egybegyültek Mózes és Áron ellen, és ezt mondták nekik: Sokkal többet tulajdonítok magatoknak, holott az egész gyülekezet szent, mindegyikük, és az Úr közöttük van; miért emelitek hát fel magatokat az Úr gyülekezete fölé? 4Mózes 16:1–3.

Kóré lázadása, 1888 és szeptember 11. úgy jelenik meg, mint Isten kiválasztott vezetésével szembeni alárendelődés megtagadása, miközben bizalmat helyeznek Isten gyülekezetének egy hamis meghatározásába. Jeremiás ugyanezt a jelenséget azonosítja, amikor a lázadók ezt állították: „Az Úr temploma, az Úr temploma ezek.”

Az a szózat, amely az Úrtól jött Jeremiáshoz, ezt mondván,

Állj az Úr házában kapujában, és hirdesd ott e szót, és mondd: Halljátok az Úr szavát, ti mind, Júdabeliek, akik e kapukon bementek, hogy imádjátok az Urat. Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Jobbítsátok meg útjaitokat és cselekedeteiteket, és akkor azon a helyen lakoztatlak titeket. Ne bízzatok hazug beszédekben, mondván: Az Úr temploma, az Úr temploma, az Úr temploma ezek!

Mert ha alaposan megjobbítjátok útjaitokat és cselekedeteiteket; ha igaz ítéletet szolgáltatottok egyik ember és felebarátja között; ha nem nyomorgatjátok a jövevényt, az árvát és az özvegyet, és nem ontotok ártatlan vért ezen a helyen, sem nem jártok más istenek után a magatok

veszedelmére: akkor azon a helyen lakoztatlak benneteket, azon a földön, amelyet atyáitoknak adtam, örökkön-örökké.

Íme, hazug beszédekben bíztok, amelyek nem használnak. Jeremiás 7:1–8.

A zsidók hazug szavai Jeremiás korában Kóré és cinkosai, az 1888-as lázadók és természetesen a 9/11 lázadóinak hazug szavai. Ezek azok a hazugságok, amelyek alá Efraim részegesei rejtőznek Ézsaiás huszonnyolcadik fejezetében.

Ezért halljátok meg az Úr igéjét, ti csúfolkodó férfiak, akik e nép fölött uralkodtok, amely Jeruzsálemben van. Mivel ezt mondtátok: Szövetséget kötöttünk a halállal, és a sírral egyezsége léptünk; ha átvonul az eláradó ostor, nem jut el hozzánk; mert a hazugságot tettük menedékünkkel, és a hamisság alá rejtőztünk. Ézsaiás 28:14, 15.

Ez egyúttal azt a hazugságot is jelenti, amely az Igazság szeretetének hiányát fejezi ki, s amely a 2 Thesszalonikában említett erős tévelygést idézi elő.

És ezért Isten erős tévelygést bocsát rájuk, hogy higgyenek a hazugságnak; hogy kárhozatra jussanak mindazok, akik nem hittek az igazságnak, hanem gyönyörködtek a hamisságban. 2 Thesszalonika 2:11–12.

A „hazug beszédek” azt az okatlan elképzelést jelképezik, hogy az üdvösség az egyházban található meg, nem pedig a kiválasztott küldöttekben és azok kiválasztott üzeneteiben. Az Isten és ember közötti kapcsolat kizárólag az Ő Igéje által valósul meg és marad fenn. Ő az Ige, és senki sem mehet az Atyához, csakis az Ige által. Krisztust az Ő kiválasztott küldöttei és az általuk hirdetett üzenet képviseli. Másként hinni annyi, mint gyűlölni az Igazságot és hazugságban hinni. Jeremiás elítéli a zsidókat, akik a templomban bíznak, amikor Sílóra emlékezteti őket, ahol Isten Frigyládája az Ígélet Földjére való bevonulás óta volt.

Ezért úgy cselekszem ezzel a házzal, amely az én nevemről neveztetik, amelyben ti bizakodtok, és e hellyel, amelyet nektek és atyáitoknak adtam, amint Sílóval cselekedtem. És elvetlek titeket az én színem előtt, amint elvettem minden testvéreket, Efraim egész magvát. Azért ne könyörögj e népért, és ne emelj értük kiáltást vagy imádságot, és ne járj közben nálam: mert nem hallgatlak meg téged. Jeremiás 7:14–16.

A gonosz Éli és két gonosz fia, Hófní és Fineás, párhuzamban állnak és egybeesnek Kóréval, Dátánnal és Abirámmal abban, hogy lehetővé tették a fokozódó hitehagyás kibontakozását egészen addig, míg a kegyelmi idő lezárult, és mindhárman ugyanazon a napon haltak meg, miként Kóré, Dátán és Abirám is. Mindnyáján a vasárnaptörvénynél hálnak meg!

A 9/11-nél Kóré lázadása, Éli lázadása, a zsidók lázadása Jeremiás bizonyágtételében, valamint az 1888-as lázadók elutasítják az adott időszak üzenetét és annak hírnökeit, és fellázadnak ellenük. Ez az időszak a vasárnaptörvénynél zárul le, két próba után. Az első próba 9/11-től 2020. július 18-áig tart, a második próba pedig a tisztítás és az elpecsételés, amelyet az Éjféli Kiáltás üzenete jelképez. E megtisztítási folyamatból Gedeon és az ő háromezröszöde készíttetik fel arra, hogy megfűjja kürtjeit, és ezt akkor teszik meg, amikor Sámuel felemeltetik a vasárnaptörvénynél, amikor is a Filiszteusok elfoglalják a Frigyládát. Ezután a diadalmas egyház mint zászló emeltetik fel.

Annak az egyháznak van királya, név szerint Dávid, és prófétája, akit Ezékiel és Sámuel képvisel Siló megdöntésekor. Az egyháznak lesz papsága is, amelyet József képvisel. A vasárnapi törvény próbatételének ideje az, amikor a Szentlélek tüze mérték nélkül árad ki, amint azt a hetedik pecsét jelképezi. Az a tűz elpusztítja a hírneves férfiakat, akik fellázkodtak Kóréval, Dátánnal, Abirámmal, Élivel, Hofnival, Fineással és az 1888-as lázadókkal együtt.

A Szentlélek kiáradásának éppen az a tüze képezi a diadalmas egyház drámájának háttérét. Az egyházat Dávid király, Ezékiel próféta és József pap képviseli. Ez a három abban a tűzben áll, amely megemészti a kétszázötven neves férfit, miként Nabukodonozor tüze is megemészttette azokat a férfiakat, akik a három hűségest a tüzes kemencébe vetették. Mint diadalmas egyházat, az egész világ figyeli őket, amint a tüzes kemencébe vettetnek, és hirtelen megjelenik az Isten Fia az egyházak prófétájával, papjával és királyával — akiket Sidrák, Mésak és Abednégó jelképez. Négy harmincéves a tüzes kemencében, akik azt az igazságot jelképezik, hogy az istenség az emberséggel egyesülve nem vétkezik!

Kóré, Dátán és Abirám, valamint Éli, Hofni és Fineás a diadalmas egyház hamisítványát képezik, amely prófétából, papból és királyból áll. Ez a három Gideon 300-a, a pünkösdkor megtért háromezer lélek, a 300 millerita prédikátor, az 1843-as háromszáz tábla, akik harmincévesek, amikor elérkezik a vasárnapi törvény, és tűz száll alá az égből. Illésnél a tűz arra szolgált, hogy különbséget tegyen az igaz és a hamis próféták között. A tűz, amely a Leviticusban a „nyolcadik” napon száll alá, amikor Áron megkezdte szolgálatát, megemészti Áron áldozatát, amely a Malakiás harmadik fejezetében említett áldozat, és kedves, mint a hajdani években. Ugyanez a tűz elpusztítja azokat, akik idegen vagy közönséges tüzet áldoznak, amint azt Hofni és Fineás, Áron fiai jelképezik.

Amikor Isten Illéssel az igaz prófétát, vagy Áronnal az igaz papot igazolja, a tűz Baál hamis prófétáinak halálához vezet, akik egyben Hofni és Fineás is. Hofni és Fineás Áron fiai; ők annak a szövetséges népnek az utolsó nemzedéke, amelyet az Úr a vasárnaptörvény idején kivett a szájából.

„Ezek nem White testvér szavai, hanem az Úr szavai, és az Ő követe azért adta át nekem ezeket, hogy én továbbadjam nektek. Isten arra szólít fel benneteket, hogy többé ne munkálkodjatok Vele ellentétes célokon. Sok intést kaptunk azokkal kapcsolatban, akik kereszténynek vallják magukat, miközben a Sátán jellemvonásait nyilvánítják meg, és lelkiületükkel, szavukkal és cselekedeteikkel a igazság előrehaladását hátráltatják, és bizonyosan azon az úton járnak, amelyen a Sátán vezeti őket. Szívük keménységében olyan tekintélyt ragadtak magukhoz, amely semmiképpen sem illeti meg őket, és amelyet nem volna szabad gyakorolniuk. Így szól a nagy Tanító: »Felforgatom, felforgatom, felforgatom.« Battle Creekben az emberek ezt mondják: »Az Úr temploma, az Úr temploma vagyunk mi«, ám közönséges tüzet használnak. Szívüket nem lágyítja meg és nem hajtja uralma alá Isten kegyelme.” Manuscript Releases, 13. kötet, 222.

A „közönséges tűz” az volt, amit Áron fia használt, amikor a papság megkezdődött. A „81” szám a papság jelképe, és a Leviticus nyolcadik fejezetének első verse a pap hét napig tartó megtisztulását és felszentelését szemlélteti. Ruháikat levetik, és a Mennyei Főpap öltözeteivel cserélik fel, amint azt Zakariás látomása szemlélteti Józsuéről és az angyalról a harmadik fejezetben. A Zakariásban

szereplő 300-at „csodált férfiak”-ként ábrázolja, mert a történelemnek azt az időszakát jelképezték, amikor Isten eltávolítja népe bűneit, vagyis a vasárnapi törvény idejét, amikor az egyház küzdőből diadalmas egyházzá alakul át. A felszentelés hét napja után a nyolcadik napon kezdték meg szolgálatukat.

És hét napon át ne menjetek ki a gyülekezet sátorának ajtaján, míg felszentelések napjai be nem telnek; mert hét napon át szentel fel titeket. 3Mózes 8:33.

A nyolcadik nap annak a nyolcadiknak a jelképe, amely a hét közül való; Laodícea Filadelfiává válásának; a Noé bárkájában levő nyolc léleknek; a körülmetélés nyolcadik napjának; valamint a feltámadás nyolcadik napjának. Az a nap a vasárnap törvény, amikor a pápaság halálos sebe meggyógyul, és így feltámadva azzá a nyolcadikká lesz, amely a hét közül való.

És lőn a nyolcadik napon, hogy Mózes hívta Áront és az ő fiait, valamint Izráel véneit. 3Mózes 9:1.

A nyolcadik napon a papok megkezdték szolgálatukat, de Áron fiai „közönséges tüzet” vittek áldozatul. Az adventizmus azt állítja, hogy ők az Úr temploma, és White nőtestvér ezt az állítást közönséges tűzként azonosította. Ez nemcsak hazugság, hanem közönséges tűz is, szembeállítva a szent tűzzel. A szent tűz az Éjféli Kiáltás üzenete, a közönséges tűz pedig a hamis béke és biztonság üzenete, amely lesz az utolsó üzenet, amelyet azok a néma ebek hirdetnek majd, akik nem voltak hajlandók ugatni és figyelmeztető üzenetet adni. A kilencedik fejezetben Áron bemutatja az áldozatot, és tűz száll alá a mennyből, és megemészteti az áldozatot. Ezután két gonosz fia közönséges tüzet visz áldozatul, és Isten tüze emészt meg őket.

És Áron felemelte kezét a nép felé, és megáldotta őket, majd alájött a bűnért való áldozatnak, az égőáldozatnak és a békeáldozatoknak bemutatásából. És Mózes és Áron bementek a gyülekezet sátorába, majd kijöttek, és megáldották a népet; és az Úr dicsősége megjelent az egész népnek. És tűz jött ki az Úr színe elől, és megemésztette az oltáron az égőáldozatot és a kövérjét; amit amikor az egész nép látott, ujjongtak, és arcra borultak. És Nádáb és Abihu, Áron fiai, fogta ki-kí a maga tömjénezőjét, és tüzet tettek bele, és füstölőszert tettek rá, és idegen tüzet vittek az Úr elé, amelyet nem parancsolt nekik. És tűz jött ki az Úrtól, és megemésztette őket, és meghaltak az Úr előtt. 3Mózes 9:22–10:2.

A Battle Creek-i férfiak a modern Szanhedrin, akik egyházi szervezetükben bíznak a Laodiceához szóló Igaz Tanú üzenete fölött. A Laodiceához szóló Igaz Tanú Krisztus, és Ő soha nem változik, és Ő mindenkor a maga választotta embereket használta arra, hogy az üzenetet olyan népnek hirdessék, amely Laodicea jellemvonásait mutatta. Nincs semmi új a nap alatt.

Mózeset választotta, akit egyedül Isten képzett negyven éven át, miként Jézust és unokatestvérét, Jánost is képezte. Mózeset, Krisztust és Jánost választotta például mindazokra, akiket a hivatalos oktatási rendszeren kívül képeztek. Názáret annak az embernek a jelképe, aki kiválasztatott, miként azok az újonnan feltörekvők is; Jones és Waggoner az 1888-as minneapolis-i lázadás idején. Názáret egy kiválasztott ember elhívását és odaszentelését jelképezi, ám a kiválasztott ember egy olyan város polgára, amelyet megvetnek.

Nátánael pedig monda néki: Názáretből támadhat-e valami jó? Fülöp monda néki: Jer és lásd meg. János 1:46.

Ézsaiás 28 hebegő nyelvei azokat jelképezik, akik Názáretből jöttek. Miller üzenetének 1831-ben történt hivatalossá válása után az üzenet a második jaj prófécijának beteljesedése által nyert erőt, előképezve a harmadik jaj prófécijának 9/11-kor bekövetkezett beteljesedését. A következő cikkben a harmadik messiási prófécival foglalkozunk.

„Három éjszakával azelőtt, hogy a Review irodája leégett, olyan gyötrelemben voltam, amelyet szavak nem tudnak leírni. Nem tudtam aludni. Fel-alá jártam a szobában, és Istenhez imádkoztam, hogy könyörüljön az Ő népén. Azután úgy tűnt, mintha a Review irodájában volnék azokkal a férfiakkal együtt, akik az intézmény vezetését kezükben tartják. Igyekeztem szólni hozzájuk, és ily módon segítségükre lenni. Egy tekintéllyel bíró személy felkelt, és ezt mondta: »Azt mondjátok: Az Úr temploma, az Úr temploma vagyunk mi; ezért hatalmunk van ezt is megtenni, azt is megtenni, amazt is megtenni. De Isten Igéje tiltja sok olyan dolog megtételét, amelyet tenni szándékoztok.« Krisztus első adventjekor megtisztította a templomot. Második adventje előtt ismét meg fogja tisztítani a templomot. Ott volt, és tisztította a templomot. Miért? Mert kereskedelmi munkát vittek be oda, és Istenről megfélelkeztek. Azzal, hogy itt is siettek, ott is siettek, és máshová is siettek, nem maradt idő a mennyre gondolni. Isten törvényének alapelvei kerültek bemutatásra, és hallottam, amint a kérdést feltették: »A törvényből mennyit engedelmesskedtetek?« Azután elhangzott a szó: »Isten felháborodásában megtisztítja és megtisztulásra viszi templomát.«”

„Az éjszakai látomásokban tüzes kardot láttam kifüggesztve Battle Creek fölött.

„Testvérek, Isten komolyan bánik velünk. Meg akarom mondani nektek, hogy ha a népünk vezetői az e tűzvészekben adott figyelmeztetések után továbbra is ugyanúgy folytatják, mint ahogyan a múltban tették, önmagukat magasztalva, Isten legközelebb magukat az embereket fogja sújtani. Oly bizonyosan, ahogyan Ő él, olyan nyelven fog szólni hozzájuk, amelyet képtelenek lesznek meg nem érteni.”

„Isten figyel bennünket, hogy meglássa, megalázzuk-e magunkat előtte, mint a kisgyermek. Azért szólok most e szavakat, hogy alázatban és bűnbánatban járuljunk elé, és megtudjuk, mit kíván tőlünk.” Publishing Ministry, 170, 171.

„Az erre az időre szóló üzenet nem ez: »Az Úr temploma, az Úr temploma, az Úr temploma vagyunk mi.« Kik azok, akiket az Úr tisztességre való edényekként fogad el? — Azok, akik együttműködnek Krisztussal; akik hiszik az igazságot, akik élik az igazságot, akik hirdetik az igazságot annak minden vonatkozásában.” Review and Herald, 1903. október 22.

„Ezek nem White testvérnő szavai, hanem az Úr szavai, és az Ő követe azért adta át azokat nekem, hogy én továbbadjam nektek. Isten arra szólít fel benneteket, hogy többé ne munkálkodjatok Vele ellenkező célokon. Sok intés hangzott el olyan emberekkel kapcsolatban, akik kereszténynek vallják magukat, miközben Sátán jellemvonásait nyilvánítják ki, és lelkiületükkel, szavukkal és cselekedeteikkel ellene munkálkodnak az igazság előrehaladásának, s bizonyosan azon az ösvényen járnak, amelyen Sátán vezeti őket. Szívük keménységében olyan tekintélyt ragadtak magukhoz, amely semmiképpen sem illeti meg őket,

és amelyet nem volna szabad gyakorolniuk. Így szól a nagy Tanító: „Felforgatom, felforgatom, felforgatom.” Az emberek Battle Creekben ezt mondják: „Az Úr temploma, az Úr temploma vagyunk mi”, de közönséges tüzet használnak. Szívük nem lágyult meg, és nem hajolt meg Isten kegyelme által.” Manuscript Releases, 13. kötet, 222.